

Köszöntő

Magyarország számára a megelőző évszázadokhoz képest igen kedvező biztonságpolitikai helyzetet teremtett az új évezred: tagjává vált a világ legerősebb és legbefolyásosabb katonai-politikai szervezetének (NATO), gazdasági fejlődése szempontjából pedig a világ egyik legnagyobb piacát és annak lehetőségeit nyújtó Európai Uniónak. A magyar társadalom többsége azonban még mindig egyes szám harmadik személyben beszél mind az Európai Unióról, mind a NATO-ról, azt az érzetet keltve, mintha a két szervezet valamiféle külső hatalom lenne, amelyekhez nem önként (nem mellesleg: népszavazással megerősítve) csatlakozott az ország. Ez a hozzáállás alapvető változásra szorul, mert hosszabb távon partnereink számára a potyautas ország képzetét sugallja, az országon belül pedig akadályozza a két szervezet által nyújtott lehetőségek kihasználását. Ahhoz, hogy a két szervezetben Magyarország egyfelől élni tudjon a kínált lehetőségekkel, másfelől pedig hozzájárulásával a számára kívánatos irányba befolyásolja a két közösség magatartását, szemléletváltozásra van szükség mind a biztonságpolitika, mind pedig annak társadalmi elfogadtatása terén. Annál is inkább, mert világszerte és hazánkban is tapasztalható a kül- és biztonságpolitika társadalmi meghatározottságának erősödése. Napjainkban szinte

lehetetlen társadalmi és médiatámogatás nélkül jelentős biztonságpolitikai döntést – tegyük hozzá: egyáltalán érdemi kérdésekben döntéseket – hozni. A média által szállított hírek és kommentárok széles körben képesek a társadalom ítéletalkotását befolyásolni, hosszabb távon azonban a társadalom magatartásának és véleményének alakulása a média által közvetített megítéléseken túl döntően attól függ, hogy mennyire képes átlátni és értelmezni a biztonság- és védelempolitika kérdéseit. Igen lényeges továbbá, hogy felkészült-e a társadalom az aktív részvételét és támogatását igénylő dilemmák eldöntésére. Ez pedig releváns, közérthetően megfogalmazott ismereteket feltételez.

Meggyőződésünk, hogy mindehhez a biztonság- és védelempolitika hatékonyabb marketingjére van szükség, vagyis mindazon orgánumok és ismeretközlő csatornák megújítására, amelyek a külpolitika, a biztonság- és védelempolitika terén akár a véleményalkotáshoz, akár a társadalmi támogatáshoz szükséges információkat hordozzák.

A *Nemzet és biztonság – Biztonságpolitikai szemle* című új folyóirat útjára bocsátását ilyen lépésnek tekintjük.

Tálas Péter
főszerkesztő